

[Ministeren for kulturelle anliggender]

skuespil, at man ikke har det samme tag, men stadig en enhed.

Jeg vil gerne sige, at det er de reaktioner, vi har kunnet få fra partierne under vores forhåndsdrøftelser, de reaktioner, der gav os en klar fornemmelse af, at vi ikke kunne regne med en vilje til at færdiggøre det, jeg vil kalde det store, samlede projekt, inden for en tidsramme, som overhovedet kunne beregnes, og hvor også fru Mette Madsens tilkendegivelse i dag var således, at det var en eller anden gang i fremtiden, når vi får råd, der gjorde, at jeg fandt det uforsvarligt at anmode folketinget om at måtte anvende 12 mill. kr. og 2 år til en generalplan. Derfor skar jeg igennem og sagde: lad os nu få den om- og nybygning af Gamle Scene, som vi ved vi har brug for, og da der har vist sig store praktiske vanskeligheder, bl. a. på grund af betydelige nedrivninger omkring Kgs. Nytorv, vil vi lede efter en egnet placering af et skuespilhus.

Ganske kort skal jeg til slut give svar på et par spørgsmål om driften. Under ombygningen vil driften naturligvis blive præget af, at der vil være opførelser på andre scener, dels andre scener her i København, dels, som jeg lagde vægt på, en turnévirkosomhed.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at Det kgl. Teater ikke på nogen måde kan undvære sin abonnementsordning, men at forhandlinger, der gør det så fleksibelt som muligt at tilrettelægge opførelserne, således at succeser får deres fulde chance, naturligvis vil blive foretaget. For øvrigt vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at succeser, der ikke er udspillet, jo står øverst på listen for en genoptagelse i den efterfølgende sæson.

Om TV-transmissionsmulighederne vil jeg kun sige, at de fysiske muligheder vil blive meget kraftigt forbedrede ved omlægningen, men at antallet af mulige TV-transmissioner naturligvis også er afhængigt af andre forhold, bl. a. muligheden for at erhverve rettigheder, hvilket navnlig gælder forestillinger med udenlandske ophavsmænd.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal nok gøre det kort, selv om det altså ikke er en kort bemærkning.

Jeg er meget forbavset over at høre ministeren stå her og på en måde tilrettevise mig for en holdning, som jeg skulle have udtrykt

her, og som jeg aldeles ikke har udtrykt. Det kan godt være, at ministeren har hørt det, hun troede at jeg ville sige, men ministeren må have hørt dårligt efter.

Jeg sagde for det første noget om, at der er andre teatre end Det kgl., andre vigtige teatre. Jeg sagde ikke noget om, at Det kgl. Teater ikke var et vigtigt teater. Jeg sagde for det andet:

»Vel skal nationalscenen fornys og også have mulighed for at eksperimentere f. eks. ved, som fru Birte Weiss sagde, at knytte en husforfatter til sig.«

Og så fortsatte jeg:

»Men de vigtigste nyskabelser foregår ikke her.«

Jeg har ikke sagt et ord om, at der ikke skal foregå eksperimenter og nyskabelser og alt muligt andet på Det kgl. Teater. Hvis jeg troede, der ikke skulle det, tror jeg slet ikke, jeg ville være spor interesseret i at få ombygget Det kgl. Teater, for så kunne det få lov til at halte videre, som det selv ville.

Det var den ene ting. Så vil jeg godt sige, at jeg er lidt ked af og lidt forbavset over at høre, at de planer, som lå på bordet og stod fremme som modeller for et års tid siden eller mere, og som altså nu ikke skulle blive til noget, måske alligevel vil blive taget op af skuffen igen; i hvert fald vil de blive stillet op sammen med de andre planer, man altså skal komme med.

Så må jeg spørge mig selv: hvis det er tilfældet, er det så rigtigt, at vi nu går i gang med denne ombygning? Vil der så ikke være noget ved den ombygning, der er helt overflødig, hvis vi alligevel går tilbage til de oprindelige planer? Nu tror jeg heller ikke på, at de planer nogen sinde bliver til noget, men jeg kan ikke rigtig få tingene til at hænge sammen mere.

Endelig vil jeg spørge ministeren, da hr. Arne Melchior jo lovede, at vi næppe kunne blive færdige i denne sæson og derfor måtte komme ind til sommer også og snakke om Det kgl. Teater: hvad er årsagen til, at dette lovforslag, som vi hørte om første gang i et samråd en af de sidste dage før juleferien – og hvor ministeren var så venlig at fortælle os om de nye planer og om Det kgl. Teater og om ombygningen – først bliver fremsat den 29. januar? Det kan jeg måske endda forstå, men at det først kommer til første behandling i dag og dermed bliver vanskeligt at